

Magyar álmok

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LX. évfolyam, 4. szám, 2016. január 29.

A magyaroknak van egy rémálmuk, mondja az építőmester, de téved, minthogy nincs ilyen. Szokásunk ugyan ordítva és verítékben úszva riadni fel éjszakánként, ám erre mindenkinek saját, egyéni oka van. Az egész magyarságot egyszerre és ugyanúgy gyöttrő, kollektív lázalomról most még nem beszélhetünk, majd később, talán, már ha az építőmester elég sokáig rakja itt a téglát valamennyiünk osztatlan örömére. Közös motívumok persze már most is akadnak, hiszen esténként bekapcsoljuk a tévét, látjuk benne választott vezetőiket, s evvel elkezdődik az aznapra rendelt lidércnyomás, amely az éjszaka sötétjében tovább súlyosbodik. Természetesen evvel együtt lehetséges, sőt nagyon is valószínű, hogy a legigazabb magyarok, Garancsi, Habony, Mészáros, Széles, Tiborcz, Vajna csakugyan azt álmodják, amit az építőmester számukra előír, vagyis a következőt:

„Egyszer eljön hozzánk a Történelem Ura, és föltesz egy furcsa kérdést, valahogy így: maguk kik, és miért, ott fogunk állni, és nem tudunk válaszolni, s elővesz a zsebéből egy nagy tollat, és kihúz bennünket abból a könyvből, ahol a nemzeteket tartják nyilván.”